

НАПРЯМ 3. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-383-8-51>

МЕТОДОЛОГІЯ ВИКОРИСТАННЯ НОВІТНІХ ВИДІВ СПОРТУ “JUNIORS” ЯК ВПЛИВ НА ФОРМУВАННЯ ВІДНОШЕННЯ ДО РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ УРОКІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Абельмазов А. А.

*вчитель фізичної культури 2 категорії,
Одеський ліцей № 85 Одеської міської ради
м. Одеса, Україна*

Актуальність. В сучасних умовах життя спостерігається тенденція погіршення здоров'я у підростаючого покоління, зокрема, зниження інтересу школярів до рухової активності, що в свою чергу призводить до розвитку різноманітних захворювань. Дослідження, проведені Українським інститутом охорони дітей та підлітків МОЗ України свідчать, що здоровими можна вважати лише 27% дітей дошкільного віку, 90% дітей випускників мають відхилення у стані здоров'я, у 41% дітей шкільного віку – хронічні захворювання [3, с. 7–11]. Тому дивлячись на останні 5 років фізична активність дітей та підлітків знизилася більш ніж 50%. Недостатня рухова активність дітей є причиною зниження рівня фізичного розвитку, рухової підготовленості та розумової працездатності. Як наслідок – збільшення кількості учнів, які не справляються з навчальними програмами, а понад 50% школярів мають недостатній рівень розвитку рухових якостей [1, с. 258]. Зважаючи на негативні тенденції, перед загальноосвітніми закладами стоїть важливе завдання, яке полягає в пошуку шляхів модернізації процесу фізичного виховання школярів та залучення їх до занять руховою активністю. Рухова активність є безумовною складовою життя кожної людини [2, с. 54–57]. Завдяки сучасному світу, сучасним світоглядом створюються все нові методи, засоби, види спорту як модульною програмою Нової української школи спільно з Президентською ініціативою «Здорова Україна» та «РУХ JUNIORS О. ПЕДАНА». У шкільному віці формуються життєві цінності, світоглядні позиції, свідоме ставлення до різних видів діяльності та спілкування. Тому покращити наявну ситуацію може виховання інтересу до занять руховою активністю, що сприятиме формуванню у

школярів почуття відповідальності за власне здоров'я, систематичності та самовдосконалення власних досягнень.

Об'єкт дослідження – рухова активність здобувачів освіти 10–12 років видами спорту “JuniorS”.

Предмет дослідження – застосування цікавих форм, методів, засобів на уроках фізичної культури як вплив новітніх видів спорту “JuniorS” на формування відношення до рухової активності.

Мета дослідження – охарактеризувати та порівняти відсоток залученості учнів до занять з фізичної культури новітніми видами спорту “JuniorS” на формування відношення дітей 10–12 років до рухової активності.

Відповідно до предмета, об'єкта та мети дослідження мною було сформовано наступні **завдання**:

1) На основі аналізу науково-методичної літератури визначити роль методології використання новітніх видів спорту “JuniorS”, значення та особливості рухової активності здобувачів освіти 10–12 років.

2) Визначити рівень рухової активності дітей 10–12 років, які займаються новітніми видами спорту “JuniorS”.

3) Визначити вплив уроків новітніми видами спорту “JuniorS” на формування відношення до рухової активності з фізичної культури.

Для вирішення поставлених завдань мною були використані такі **методи дослідження**: теоретичний аналіз та узагальнення наукової літератури, анкетування щодо визначення мотивів, методи математичної статистики, узагальнення результатів дослідження.

Практичне значення роботи полягає в окремих практичних і методичних рекомендаціях для фахівців, вчителів фізичної культури у порівнянні впливу уроків новітніми видами спорту “JuniorS” на формування відношення учнів 10–12 років до рухової активності з фізичної культури.

Результати дослідження

Визначення рівня рухової активності новітніх видів спорту

З метою визначення та порівняння рівня рухової активності мною було проведено анкетування з учнями 5-х класів нової української школи.

Оцінку рівня рухової активності проводилось у кожному класі. Було визначено 12 учнів з кожного класу, які мають досвід не менше одного року занять новими видами спорту. За результатами показників анкети ми зробили поділ оцінок кожного учня на три категорії: перший низький рівень, мав від 0 до 16 балів, другий середній рівень: 17–34 бали та третій високий рівень від 35 балів і вище. У анкеті було 13 питань з варіантами відповідей від 1 до 4 балів. Таким чином індивідуально кожен учень мав змогу отримати всього 52 бали.

Анкетування проводилось кожного тижні протягом місяця. Узагальнені результати анкетування відображено у таблиці 1.

Аналізуючи рівень рухової активності та бачимо, що 5-А клас займаючись спортом “РУХ JUNIORS О. ПЕДАНА” у складі 12 учнів мають високий результат 38,4 балів та у висновку мають найбільший показник оцінки високого рівня рухової активності на уроках з фізичної культури. Другий 5-Б клас складі 12 учнів – 34,2 балів та у висновку мають показник оцінки високий рівень рухової активності, але нижче 5-А класу. Та третій 5-В класу, а у складі 12 учнів набрали 32,6 балів та у висновку мають показник оцінки середній рівень рухової активності, нижчий за інші класи своєї паралелі 5-тих класів нової української школи.

Таблиця 1

Результати анкетування рухової активності

5-А клас	Резу- льтат	5-Б клас	Резу- льтат	5-В клас	Резу- льтат
Марк А	42	Міра А	41	Марія Б	45
Євгеній А	48	Поліна Б	45	Єлизавета Г	41
Діана Б	24	Кирило Б	15	Олександр Г	15
Марія З	25	Ірина В	16	Дар'я З	18
Анна К	26	Артем Г	25	Діана К	25
Артур К	35	Максим Г	33	Андрій К	27
Єлизавета К	40	Дмитро Д	36	Дар'я М	30
Аміра М	40	Дар'я Л	37	Анастасія П	30
Софія С	42	Олександра М	40	Вадим П	32
Аліна П	45	Петро М	40	Єлизавета П	41
Діана С	47	Давид М	41	Владислава Р	43
Михайло Ч	48	Михайло О	42	Кирило Т	45
Середнє значення	38,4		34,2		32,6

Розглянемо окремо результати анкетування (таблиця 2) у кожному 5-му класі своєї паралелі. Так, у учнів 5-А класу три учня (25,0%) має середній рівень рухової активності. Дев'ять учнів (75,0%) – високий рівень. Рівні рухової активності у 5-Б класі визначились наступним чином: два учні (16,6%) з низьким рівнем, два учні (16,6%) мають середній рівень рухової активності. Вісім учнів (66,8%) мають високий рівень рухової активності. У 5-В класі маємо наступні: один учень (8,3%) має низький рівень, шість учнів (54,5%) – середній рівень і, відповідно, п'ять учнів (41,6%) високий рівень рухової активності.

Таблиця 2

Оцінка рівня рухової активності гуртківців

Оцінка рівня рухової активності	Кількість балів	5-А КЛАС		5-Б КЛАС		5-В КЛАС	
		к-сть	%	к-сть	%	к-сть	%
Низький рівень	0–16	0		2	16,6	1	8,3
Середній рівень	17–34	3	25,0	2	16,6	6	54,5
Високий рівень	35–52	9	75,0	8	66,8	5	41,6

Аналізуючи отримані дані можемо констатувати, що більшість учнів нової української школи уроках фізичної культури модельних варіативних модулів “РУХ JUNIORS О. ПЕДАНА” мають високий рівень рухової активності, а це 64,4 відсотки (%) учнів, тоді як середній рівень мають учні 30,6 відсотків (%) та низький рівень всього 12 відсотків (%). Це вражаючий показник, яким має передову ініціативу у викладанні таких захоплюючих видів спорту, який демонструє формування, покращення та високий рівень рухової активності учнів на уроках фізичної культури.

Висновки.

1. Визначено, що існує дуже багато різних форм рухової активності. Це мимовільні, автоматизовані та довільні. За цільовими функціями, що виконує рухова діяльність.

2. Аргументовано актуальність, практичність, знаходження нових форм та методів викладання уроків з фізичної культури є різноманітною та пошуковою, а результат цього є новітні види спорту “JuniorS”. Саме впровадження нових форм, методів, засобів і є підвищення рухової активності учнів.

Література

1. Безверхня Г.В. Мотивація до занять фізичною культурою і спортом школярів 5-11-х класів : дис...канд. наук з фіз. виховання і спорту : 24.00.02 ; Уманський державний педагогічний ун-т ім. Павла Тичини. Умань, 2004. 258 с.

2. Васкан І.Г. Стан та перспективи вдосконалення спеціально організованої рухової активності учнів у загальноосвітніх навчальних закладах. Молодий вчений. 2017. № 3.1. С. 54–57.

3. Гаркуша С.В. Сучасні тенденції у стані здоров'я дітей і молоді в умовах навчання. Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. 2013. С. 7–11.